

af en Deel af Sø-Statens Artilleri-Materiel, der skal ledes af Artilleri-Chefen, og som følge deraf er der en fuldkommen Uoverensstemmelse mellem de to Paragraver. Denne Uoverensstemmelse maa nu, hvad det ene Punkt angaaer, nemlig Ledelsen af en Deel af Flaadens Artilleri-Materiel osv., hidrøre deraf, at der samtidigt med Uarbejdelsen og Forelæggelsen af Lovforslaget til Hærens Ordning blev fremlagt et Lovforslag til Ordning af Søværnet. I dette Lovforslag om Søværnet var anført de forskjellige Grene, som man antog, at det kunde være hensigtsmæssigt at henlægge under Artillerichefen, og Uarbejdelsen af Lovforslaget til Hærens Ordning sluttede sig naturligtvis dertil; disse to Ting dannede Dele af et Hele. Hærløven er nu bleven vedtagen under den Form, som man dengang havde for Die og ansaae for det Rette, og, efterat dette er steet, mener man nu, at Artillerichefens Omraade skal udvides; men dette vilde tilveiebringe en Uoverensstemmelse, et Brud i det Hele paa Tanken, og dette er i formel Henseende en Omstændighed, der forekommer mig, at maatte bidrage til at gjøre Vedtagelsen af, hvad der staaer i Marinensudvalgets Betænkning, vanskeligt og betænkelig. Med Hensyn til, hvilke Dele man har tænkt sig, at der skulde kunne underlægges Artilleriets Chef, saa er det, om jeg saa maa sige, den mere videnskabelige Deel af Artilleri-væsenet; det er Constructionen af Kanoner, Constructionen af Projectiler, det er de Prøver, som det er nødvendigt at anstille for at komme til et Resultat om disses Virkning. Ved at disse Ting lægges i een Mandts Haand, vindes derved, at man er sikker paa at faae Censformighed frem i Artilleriets Materiel i begge Stater; dette er et Formaal af Vigtighed, som derved vil blive complet opnaaet. See vi derimod hen til de videre Arbeiders Fremme i denne Retning, da komme vi til Rapparter og Uffutager, som ere aldeles forskjellige tilfids og tillands, vi komme til Installationen af disse Uffutager, der er aldeles

forskjellig i begge Stater, kort sagt, disse Gjenstande fordre nautisk Kundskab, medens man, ved at henlægge det Videnskabelige under Artillerichefen, vinder Censformighed uden at tabe noget af Nyttens, og dette forekommer mig at være et Formaal, som vel er eftertragtelssværdigt. Samtidigt dermed er der i et andet Punkt Uoverensstemmelse imellem disse to Lovforslag, og det er, at i det ene hedder det: „under Oberbestyrelse af Marineministeriet“, i det andet siges derimod Intet. Er det Meningen, at Artilleriet ombord i vore Orlogsmænd aldeles ikke skal have Noget med Marineministeren at bestille? at Marineministeren ikke skal have Noget at gjøre med Artilleriets Installation i Skibene? Man maa dog betragtes som Den, der har en væsentlig Grad af Rydighed i saa Henseende, og i alt Fald er han Den, der bærer Ansaret. Ansaret kan man dog ikke tage bort fra ham; men man kan paa den anden Side heller ikke sige: Du maa ikke have med vigtige Grene af Bestyrelsen at bestille, men dog skal Du vedblive at bære Ansaret. Det er en Modsigelse, som jeg vil henstille til den ærede Ordfører noget nærmere at ville forklare. Det forekommer mig, at der i ethvert Tilfælde foreligger en saadan Modsigelse imellem de to Paragraver, at det vil være vanskeligt for Thinget at gaae ind derpaa. Med Hensyn til Artillerispørgsmaalet, som den ærede sidste Taler har fuldkommen Ret i, at Marineministeren tillægger en særlig Betydning, da finder jeg dertil, at der er noget Svævende og Uklart i den Maade, hvorpaa Udvalget har fremsat sin Mening om, hvorledes det tænker sig Ordningen gjeennemført. „Chefen for Hærens Artilleri leder Tilveiebringelsen og Prøvelsen af Søstatens Materiel“, hedder det. Paa hvilken Maade skal dette stee? Rapparterne til vore Skibskanoner, hvor skulde de forærbiges, paa hvilken Maade skulde de staffles tilveie? Ja, man kan sige: Paa den Maade, som Ministeren anseer for den rette; men Ministeren er der, som sagt, ikke talt om i dette Uffnit af